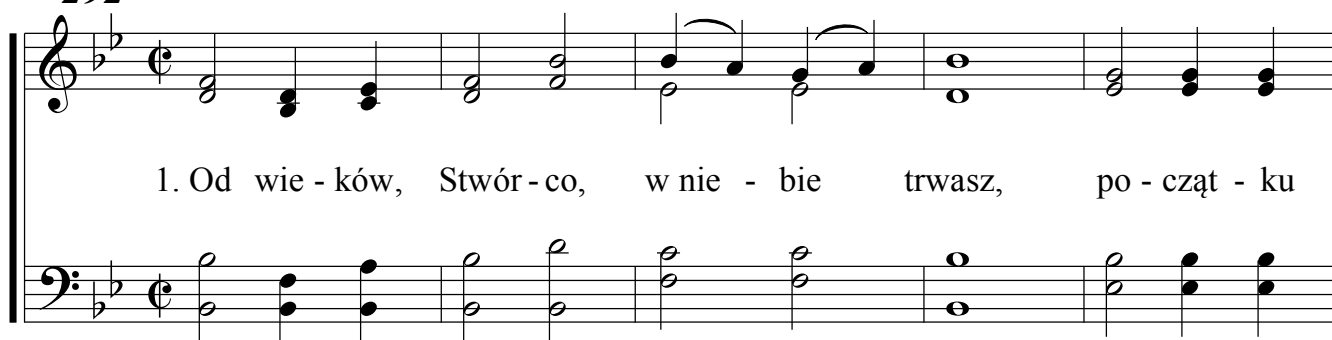
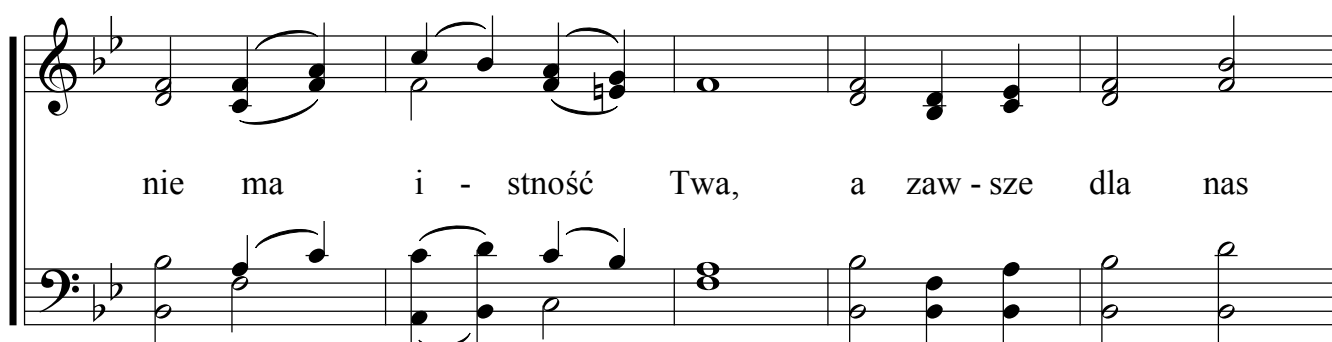

227 Od wieków, Stwórcu, w niebie trwasz

292

1. Od wie - ków, Stwór - co, w nie - bie trwasz, po - cząt - ku

nie ma i - stność Twa, a zaw - sze dla nas

mi - łość masz, więc wiel - bi Cie - bie du - sza ma.

1. Od wieków, Stwórcu, w niebie trwasz, początku nie ma istność Twa, a zawsze dla nas miłość masz, więc wielbi Ciebie dusza ma.	3. Przez Ciebie na ten nędzny świat Zbawiciel przyszedł przelać krew, by zmazać ludzkich grzechów ślad, przebłagać słuszny Boży gniew.
2. Choć przeciw Tobie zgrzeszył człek i dotąd jeszcze w grzechu jest, Tyś nam obiecał lepszy wiek i swego ducha dałeś chrzest.	4. A gdy krwią zgładził pierwszy grzech i gdy zwycięsko wyszedł z prób, Tyś Go obudził po dniach trzech i Chrystus złamał śmierci grób.
5. Dziś po raz wtóry zsyłasz nam Chrystusa, który Boski plan wypełni wnet w Królestwie sam. Już przyszedł jako Król i Pan.	